

[Aksel Larsen.]

til selve Lovforslaget naturligvis intet andet at gøre end ved den endelige Afstemning at afholde sig fra at stemme.

Men det betyder ikke, at man skal lade det blive derved. Det maa være tilladt at gøre opmærksom paa, at Regeringen kunde være gaaet en anden Vej. Regeringen staar aldeles ikke i den Situation, at den enten skal forhøje Rugbrødsprisen eller skal forhøje Franskbrødsprisen. Den staar i den Situation, at hvis den vil, kan den forhindre enhver Stigning af Brødspriserne overhovedet. Det henstiller vi til Regeringen at den gør, og det er det, jeg har henstillet til Regeringen ved de Udtalelser, jeg fremkom med under første Behandling, hvor jeg ogsaa har erindret om det Hensyn, der burde tages til det kornkøbende Landbrug.

Det er for saa vidt noget forbavsende for mig at se, at Udvalget synes kun at have beskæftiget sig med det ene Spørgsmaal, der hedder en eventuel Efterbetaling til dem, der har solgt Korn, men at man ikke i Udvalget synes at have beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvad der skal gøres for Husmændene, som nu kommer til at betale forhøjede Kornpriser.

Jeg har benyttet Lejligheden mellem første og anden Behandling til at kigge lidt paa Forholdet mellem det store og det lille Landbrug og er kommet til det Resultat, at man formodentlig mest rigtigt kan inddele Landbruget i 3 Grupper. Der er en Gruppe, der har under 10 ha Landbrugsareal; den omfatter 105 677 Brugere og har et Kornareal paa 225 488 ha. Dernæst er der en Gruppe med et samlet Landbrugsareal paa fra 10 til 30 ha; den omfatter 72 352 Brugere med et Kornareal paa i alt 550 127 ha. Endelig er der en Gruppe med et Landbrugsareal paa over 30 ha; den omfatter 26 202 Brugere, og dens Kornareal er paa 541 523 ha. Det maa tilføjes, at de paagældende 3 Grupper samlede Landbrugsareal, hver Gruppe for sig, udgør: for de smaa Landbrug 524 429 ha, for de mellemstore Landbrug 1 307 502 ha og for de store Landbrug 1 344 026 ha. Omsat i Procenter bliver det straks mere forstaaeligt. Saa vil det sige, at 52 pCt. af Landbrugerne raader over 16 pCt. af Landbrugsarealet og 17 pCt. af Kornarealet; 35 pCt. af Landbrugerne raader over 41 pCt. af Landbrugsarealet og 42 pCt. af Kornarealet, medens 13 pCt. af Landbrugerne raader over 43 pCt. af det samlede Landbrugsareal og 41 pCt. af Kornarealet.

Praktisk vil det antagelig sige, at Gruppen under 10 ha stort set er kornkøbende og kommer til at betale den forhøjede Kornpris, ikke alene gennem de Brødprisforhøjelser, der kommer, men ogsaa gennem Forhøjelser af Foderstofpriserne. Den mellemste Gruppe paa fra 10 til 30 ha kan man vist nogenlunde antage i Gennemsnit er selvforsynende med Korn og Foderstoffer, saaledes at dens eventuelle Salg opvejes af nogenlunde lige saa store Køb. Men den tredje Gruppe, der kun omfatter 13 pCt. af Landbrugsejendommene, raader over 41 pCt. af det samlede Kornareal og er altsaa i allerhøjeste Grad korn- og foderstofsølgende.

Resultatet af det bliver, at 52 pCt. af Landbrugerne, og de fleste af disse er igen Husmænd, maa betale en forhøjet Kornpris til Fordel for de 13 pCt. af Landbrugerne, der ejer de største Gaarde. Dette forekommer os ikke retfærdigt, og vi mener, Udvalget burde have beskæftiget sig ogsaa med dette Spørgsmaal og burde have forsøgt at finde en Udvej til at afbøde den Uretfærdighed, der sker. Det har Udvalget ikke gjort, det er ikke kommet med noget Ændringsforslag, og det ligger i Sagens Natur, at det har været umuligt for os, baade af tidsmæssige og af tekniske Grunde, i Løbet af Eftermiddagen at udarbejde saadanne. Dertil kommer, at det kunde blive vanskeligt at udarbejde Ændringsforslag, eftersom det Forslag til Lov, vi her behandler, kun i forholdsvis ringe Grad beskæftiger sig med selve Sagens Realitet.

Jeg skal derfor tillade mig paa mit Partis Vegne at fremsætte følgende Paa-stand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Folketinget udtaler, at Prisstigning paa Rugbrød skal undgaas, men derfor bør der ikke finde statsorganiseret Fordyrelse af Sigtebrødet og Franskbrødet Sted. Tinget opfordrer Regeringen til at forhindre enhver Forhøjelse af Brødspriserne samt til at sikre Husmandsbruget Foderkorn til rimelige Priser og at tilvejebringe Midlerne til disse Foranstaltninger gennem en kraftig Beskatning af Spekulationsgevinster.

Idet Tinget i øvrigt henstiller til det erhvervsøkonomiske Raad at gøre noget alvorligt for at hindre Prisstigninger paa Livsfornødenheder,

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“